

چکیده:

نمایش تنها جایی است که در آن می‌توانیم انسان را در وضعیتی زنده در حال جستجوی در خویشتن خویش به کار گیریم. تئاتر همیشه این نقش را برای خود محفوظ نگه خواهد داشت که به ادبیات والای گذشته و حال زندگی دهد، به وضعیت انسان بصیرت بخشد، به بیان غیر محسوس و فهم ناشدنی‌ها بپردازد، ترس‌ها را مجسم کند، به نقطه ضعف‌ها بخندد، شکست‌ها را خوار بشمارد و کوتاهی‌های انسان را در این عصر و اعصار گذشته به باد انتقاد بگیرد.

آیین‌ها را می‌توان به آداب و رسومی تعبیر کرد که طی سال‌های طولانی شکل گرفته‌اند و روابط و مناسبات انسان‌ها با جامعه، محیط و تاریخ و نیز روابط میان شهروندان را در فضایی نمادین تعریف و تنظیم می‌کنند.

آیین‌ها و نمادها، نظم و قواعد خاصی را بر بدنه نمایش سنتی اعمال می‌کنند. شناخت و احیا این تاثیر به عنوان یک متغیر مستقل در کنار مناسبات معیشتی و عوامل محیطی هدف این پژوهش است. بدین منظور در این پژوهش آیین‌های سنتی شهر بوشهر مورد بررسی قرار گرفته است و با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی و در قالب مطالعه‌ای کیفی، با شناخت ماهیت آیین‌های سنتی و بررسی دیدگاه‌های موجود درباره موضوع، تئاتر شهر بوشهر بر اساس شناخت و احیای آیین‌های سنتی طراحی شده است.

کلمات کلیدی:

آیین‌های سنتی، نمایش، تئاتر، بوشهر